

Conni și Zâna Măseluță

o poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Annette Steinhauer

Conni simte că i se mișcă un dinte.
Incisivul e cel care se clatină! Conni îl împinge mai întâi
cu limba și apoi cu degetul: cu siguranță,
dintele chiar se mișcă puțin, înapoi și încolo.

Cum e posibil acest lucru? Doar Conni se spală întotdeauna temeinic pe dinți. Fuge emoționată la mama ca să-i arate că are un dinte care se clatină. Ajunsă lângă mama, deschide gura și pune degetul arătător pe dintele care se mișcă.

Conni se teme că dintele îi va cădea. Oare va trebui apoi să meargă la dentist ca să-i pună un dinte nou la fel ca bunicului? Îi povestește mamei temerile ei. Aceasta o lămurește râzând că e perfect normal să i se clatine dinții la vârsta ei și-i spune că îi vor cădea toți dinții de lapte și-i vor crește în locul lor dinți permanenți.

Deodată Conni își amintește că și lui Emil de la grădiniță îi lipsește un dinte. El poate chiar și fluiera pe gaura rămasă în locul dintelui căzut.

Conni își mișcă dintele în fiecare zi.
Pe leagăn, la grădiniță, când îl coco-
loșește pe motanul Miau, în mașină,
când se joacă cu Iacob. Și, până și
seara, când tata îi citește o poveste
de noapte bună.

